

பூஞ்சிட்டரு

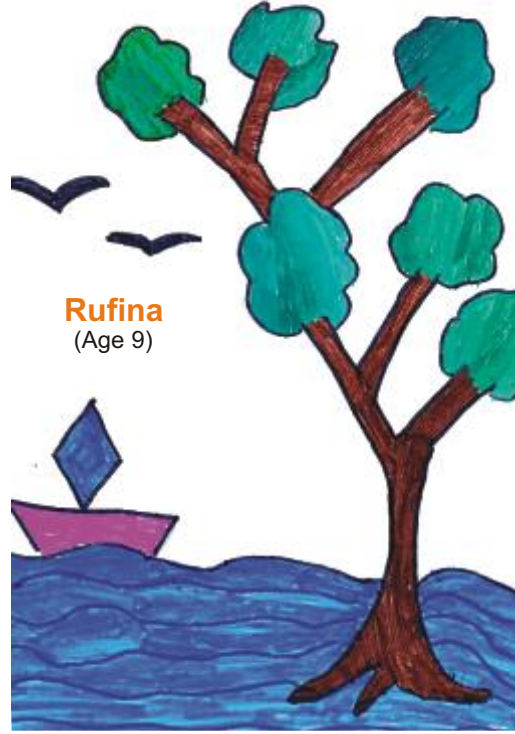
சிறகு 5
ஆகஸ்ட் 2004

POONCHITTU

Karthik
(Age 5)

Rufina
(Age 9)

Aswin
(Age 12)

அன்புக் குழந்தைகளே , அருமைப் பெற்றோர்களே !

இதோ ஐந்தாவது இதழும் வெளியாகிவிட்டது. UnLtd அளித்து வந்த மானியமும் முடிந்துவிட்டது. பூஞ்சிட்டு உங்கள் அனைவரையும் கவர்ந்து விட்டது என்பதை உங்கள் கடிதங்கள் மூலம் அறிந்தேன். மிக்க மகிழ்ச்சி.

பூஞ்சிட்டு தொடர்ந்து வெளிவருவது நம் அனைவரின் கையிலும்தான் இருக்கிறது. பூஞ்சிட்டு இதழை ஒரு சிறுதொகை செலுத்தி வாங்குவதற்கு நாம் முன் வந்தால் நலமாயிருக்கும். அதோடு இதழ் வெளியிடும் வேலைகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளவும் முயற்சிக்கலாம் - கட்டுரைகள் தயார் செய்யலாம், பிழை திருத்தலாம், வடிவமைக்கலாம், விநியோகிக்கலாம். இப்படி ஆளுக்கொன்றாய் வேலைகளைப் பகிர்ந்து செய்கையில் செலவுகள் குறைவதோடு நமக்குள் ஒரு ஒருமைப்பாட்டு உணர்வும் ஏற்படும் அல்லவா! செய்வோமா? உங்கள் கருத்துக்களைக் கேட்க ஆவலாக இருக்கிறோம்.

பூஞ்சிட்டு அச்சில் வெளிவரவில்லை என்றாலும் நிலாசாரல் இணைய இதழில் (www.nilacharal.com) வெளியிட முயற்சி செய்வோம். மீண்டும் சந்திப்போம்.

மிகுந்த அன்புடன்
நிலா

Dear Parents and Children,

The fifth issue of Poonchittu has bloomed out successfully. It has been heart warming to know from your letters that Poonchittu has really attracted all of you.

At this juncture, as the funds provided by UnLtd are over, the successful outcome of further issues of Poonchittu lies entirely in our hands. If the readers come forward to buy the further issues by paying a small amount, poonchittu can continue. Besides, we should all try to share the work involved in bringing out Poonchittu - like collecting contents, editing, designing, distributing which will reduce the expenses and will also bring us together. Shall we all join hands and do so?

We are eager to hear your comments and suggestions. Even if Poonchittu doesn't come as a printed issue, we will try to bring it out in the web through www.nilacharal.com

Hope to write to you soon again.

With lots of Love,
Nila

Send in your contributions and feedbacks to:
Poonchittu, 4 Ellson Close, Crawley,
RH10 7UD, UK

Funded by
UnLtd*

1

Ph:0044-(0)1293 888 447
E-mail: chittu@nilacharal.com

The Greeks

- Dinesh Murugathasan (Age 8)

- Zeus was the King of the gods; Hera is the queen of the Goddess.
- Aphrodite is the goddess of love.
- Dionysus is the god of wine.
- Poseidon is the god of the sea.
- Athene is the goddess of wisdom; Athene helps people doing tasks, like she helped Odysseus.
- Theseus killed the Mintotoar.
- Apollo is the god of the sun and music.
- Demeter is the goddess of plans.
- The Minatoar is the son of king Minos.
- Every god or goddess is the god or goddess of something.
- Hercules did 12 tasks.
- The People in Greece Didn't use clocks they used a Water timer.
- In Sparta, only boys went to School.

www.nilacharal.com

A Bilingual webweekly for the entire family
Your search ends here

Current affairs Literature Life Style Cinema Humour

- ✓ A good & soft feel of our sweet language "Tamil"
- ✓ A non-commercial free platform to tap your talents
- ✓ 2500 articles on a wide range of themes
- ✓ Articles that are of interest to all age groups

Log on NOW!

Its www.nilacharal.com

பச்சை கோழிக்குஞ்சு

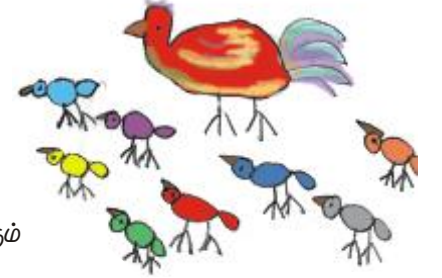
- ஆர்.கே. தெரசா

படம்: பிரிசில்லா (வயது 5)

"பாட்டியம்மா ! நீங்க வந்து ரெண்டு நாளாச்சு. இன்னும் ஒரு கதை கூட சொல்லலை. சொல்லுங்க பாட்டியம்மா "என சொல்லிக்கொண்டே பேத்தி லட்டு குட்டி பாட்டியின் மடியில் வந்து அமர்ந்தாள்.

அதற்குள் இளையவன் லல்லு குட்டி, "பாட்டி பச்சை கோழிக்குஞ்சு கதை சொல்லுங்க பாட்டி" என்று எடுத்துக் கொடுத்தாள்.

"ம். திரும்பவும் அதுதான் வேணுமா?
சரி.. ஒரு பெட்டைக் கோழிக்கு எட்டு அழகிய குஞ்சுகள் இருந்தன. பல பல வண்ணங்களில் பெரும் பெரும்மென்ற அடர்த்தியான பஞ்சுச் சிறகுகளுடன் பெரலிவுடன் இருந்தன. குஞ்சுகள் என்னென்ன வண்ணங்களில் இருந்தன சொல்லுங்க" என்று பாட்டி கேட்க, இருவரும் குஞ்சுகளின் வண்ணங்களின் அடுக்க ஆரம்பித்தனர். "ஊதா, கருநீலம், ப்ளூ," என லட்டு குட்டி, சொல்ல, "பச்சை, மஞ்சள், ஆரஞ்சு, சிவப்பு, கருப்பு" என எட்டு குஞ்சுகளின் நிறங்களையும் நிறைவு செய்தாள் லல்லு குட்டி.

"ம் ... சொல்லுங்க பாட்டி"

"தினமும் அம்மா கோழி தன் குஞ்சுகளை இரை தேட வெளியில் அழைத்துச் செல்லும். குஞ்சுகள் சிறியனவாக இருந்தபடியால் தாமே தரையைக் கிளறி இரையை எடுக்க முடியாது. அதனால் அம்மா கோழி தன் கால்களினால் தரையைக் கிளறிக் கொடுக்க அங்குள்ள சிறிய புழு, பூச்சிகளை குஞ்சுகள் தன் மெல்லிய அலகால் எடுத்துச் சாப்பிடும். அதுவும் முடியவில்லை என்றால் அம்மாவே தன் அலகினால் குஞ்சுகளுக்கு ஊட்டிவிடும்.எல்லாக் குஞ்சுகளும் அம்மாவின் அரவணைப்பில் அருகிலேயே இருக்க பச்சை கோழிக்குஞ்சு மட்டும் வெகு தொலைவு சென்றுவிடும். அம்மா அருகில் அழைத்தாலும் வருவதில்லை. தினம் தினம் இப்படியே நடக்கும்.

அன்றும் வழக்கம்போல் பச்சை கோழிக்குஞ்சு தாயைவிட்டுத் தனியாகச் செல்ல, அம்மா தன் அருகில் வந்துவிட வருந்தி அழைத்தது.
"ஏய் ! தூரமா போகாதடி.

யாராவது உன்னைப் பிடித்துச் சென்றுவிடுவர். வாடிம்மா - குட்டிம்மா பக்கத்தில் வந்துருடி" என வாஞ்சையுடன் அழைத்தது.

கீழ்ப்படிதல் இல்லா பச்சை கோழிக்குஞ்சு, "போம்மா - தொண தொணக்காதே, உன் சப்தம் கேட்காத இடத்திற்கு போகிறேன் போ" என்று எதிர்ப் பேச்சு பேசியபடி வேக வேகமாக வேகு தொலைவு சென்றது.

தனியாக கோழிக்குஞ்சு நிற்பதைப் பார்த்து பருந்து ஒன்று பார்த்தது. பருந்துக்கு கோழிக்குஞ்சு சாப்பிடுவது மிக மிகப் பிரியம். குஞ்சினைப் பிடிப்பதற்காகப் பருந்து வானத்திலிருந்து வட்டமிட்டு இறங்க ஆரம்பித்தது. தன்னைவிட்டுப் பிரிந்து சென்ற தன் குஞ்சியின் மேலேயே பார்வையைப் பதித்திருந்த அம்மா, வானில் பருந்து வட்டமிட்டு குஞ்சினைக் குறிவைத்து இறங்குவதைப் பார்த்து பதறி படபடத்து குஞ்சியை நோக்கி ஓடிக்கொண்டே, "பாப்பா அம்மாகிட்டே வந்துருப்பா. மேலே பார் - பருந்து உன்னை தூக்கிச் செல்ல வருது" என்று சொல்லி முடிப்பதற்குள் பருந்து தரையிறங்கி பட்டென்று குஞ்சியைக் கவலி பறக்க முற்பட்டது.

பதை பதைத்த அம்மா காற்றைவிட வேகமாக ஓடி "ஏய்! ஏய்! என் குஞ்சியை விடுடா ..... விடுடா" என பருந்தின் மேல் பாய்ந்து தன் அலகினாலும், கால்களினாலும் கொத்தி, பிராண்டி சண்டையிட்டு குஞ்சியினைப் பிடுங்கிக் கொண்டது. காயம்பட்ட பருந்து தப்பிப்பிழைத்து பறந்து மறைந்தது. நடு, நடுங்கிய பச்சை கோழிக்குஞ்சு அம்மாவின் இறக்கைகளுக்குள் அடைக்கலம் புகுந்தது.

"அம்மா! அம்மா! என்னை மன்னித்து விடம்மா. இனி நீ சொன்னபடியெல்லாம் கேட்பேன். உன்னைவிட்டுப் பிரிந்து தனியாக எங்கும் செல்ல மாட்டேன்" எனத் திரும்பத் திரும்ப கூறியபடி மற்ற குஞ்சுகளுடன் சேர்ந்து கொண்டது. பெரிய ஆபத்திலிருந்து தன் குஞ்சியினைக் காப்பாற்றிய பெருமிதத்தில் தன் எட்டு குஞ்சுகளையும் தன் இறக்கைகளாகிய கையிலே அணைத்துச் சென்றது தாய்க்கோழி.

மெய்மறந்து கண்கள் செருகியபடி தூக்கத்தின் நுழைவாயினுள் நுழைந்து கொண்டிருந்த தன் பேத்திகளை அவரவர் படுக்கையில் படுக்க வைத்தாள் பாட்டி.

குட்டிஸ்!

பெற்றோர், பெரியோர் சொல்படி கேட்டு நடப்பீர்களல்லவா?

Know About Your Mother Tongue Tamil

Dr. Vijayaraghavan

It is a basic fact that human beings live in groups. Language is a necessary instrument for inter-group and intra-group communication. It is the strongest bond in any social group and mark of group identity. Language is essential for the purpose of socialization of human beings. Mother tongue is that language with which one is emotionally identified and attached. It is the language through which one expresses one's basic needs, ideas, thoughts, joys, sorrows and other emotional feelings. Mother tongue is the language, which, if one loses and adopts another language, one may become intellectually alive but grow emotionally sterile.

Educationists, Linguistics and psychologists are of the opinion that mother tongue is best suited as a medium of early education as it aids concept formation and promotes creativity. But in an alien country where the facility to learn one's own mother tongue is not available, it is quite natural for the settlers to make their wards learn local language(s). It is the case with many of the Tamils who settle in a foreign country. However, it may not be very difficult or impossible task to provide an opportunity to their children to learn their native language Tamil, at least in their homes. Learning a language, especially one's own mother tongue is not a burden. Carrying a load of sandalwood may be a burden to a donkey. To a human being the aromatic factors of the language may compensate the load factor. It is, therefore, imperative on the part of Tamil speaking parents to facilitate their children to learn their language.

Now let us discuss a few merits and excellence of our mother tongue in order to motivate the learning of our language. According to Encyclopedia Britannica, Tamil perhaps is the only example of an ancient classical tongue, which has survived as a spoken language for more than 2,500 years with its basic structure

almost unchanged. Among the many languages, Tamil is the earliest to develop into a cultural language with literatures of its own. Tamil literature falls into three great divisions iyal (poetry), icai (music) and natakam (drama). Such a division is rarely found in any other language of the world. Tolkappiyam (ancient book) is the earliest grammatical work available in Tamil; it is considered to

belong to 3rd century B.C. and is thus the oldest not only in Tamil but also in all the Dravidian languages. From this great work we understand that it was preceded by centuries of literatures and grammatical treatises.

The earliest available literatures of the Tamils belong to the Sangam period, which is roughly estimated to be from 3rd century B.C to 2nd century A.D. There is a tradition that three literary academies of the Tamils flourished one after the other in ancient Madurai, Kapatapuram and later Madurai. The literatures available to day belong to the third academy or Sangam, while the works of the earlier academies were lost in the floods. Love and war form the themes of the ancient Sangam classics; they reflect the ancient culture, refined emotions and noble aspirations of the Tamils. Innumerable works are produced in Tamil in the last 20 centuries. Great works like the Tirukkural, Cilappathikaram and Kamba Ramayanam are well known all over the world.

Tamil is a classic as well as a living language. Many foreign scholars have worked on and appreciated the wealth of Tamil language and literature. Dr.Caldwell, Dr G.U.Pope, Rev. Beschi and many others have made the Tamil language and its literature known to the world. Therefore it is an obligation on the part of every Tamilian, wherever he lives, to learn his mother tongue and thereby to preserve and develop his culture and identity.

Why I like playing the Violin!

By Dimple Vijaykumar (Age 11)

I like playing the violin because it makes very blissful notes when I play. If I follow all the notes on the book correctly, I know that the music is very beautiful indeed. I'm sure that the people playing other string instruments like viola, cello and double bass will all agree with me. I don't think any kind of music would be very majestic unless played with a string instrument.

I am going to join the orchestra in my secondary school because I think it would be better if instruments were played in a group rather than alone. I am also going to perform in a duet or even a trio!

I like playing the violin because I know whenever, whatever and however I play on it, every time it'll sound very beautiful indeed!

Unlimited entertainment at your door steps

**The ultimate place for
Indian movies in the UK**

Rent VCDs and DVDs in 4 languages:
Tamil, Telugu, Malayalam and Hindi

No Postage fee: return movies in a
prepaid envelope

Keep the movies as long as you like

Simple Online Registration

Movies / Songs / Comedy collections
Short movies / Concerts
Games & Educational Cds

Cine Bazaar

67 Stanley Road, Ilford,
Essex IG1 1RJ,
United Kingdom.
Tel: 020 8514 7931

Email:
Enquiries@cinebazaar.com
Website :
Http://www.cinebazaar.com

I am Earth, Mother Earth

- Priya (Age 10)

I am the planet that is known to support life in the universe. I am here to tell you about what you don't see. What you cannot see

I have four layers. The crust, which you live on, is the first layer. It is the thinnest layer of all. The rocky mantle is the second layer. It is where the rock carbon turns into shimmering diamonds. Third is the bubbly hot outer core. This layer is made out of Iron and Nickel. The center, my heart is called the inner core.

The crust is like my face. It shows my emotions in the form of volcanoes, earthquakes and Tsunamis.

Let me explain.

Earthquakes : Oh yes, my frustrated mood. I am made out of plates - great slabs of earth. Some times when the plates scrape at each other, bits of rock get stuck between them. The two plates are stuck together. It builds up pressure. This pressure is strong enough to break the rocks, causing vibrations to spread around. The Vibrations cause the earthquake.

Volcanoes : Volcanoes are my angry mood. When two plates move together, some times one plate goes underneath the other. The underneath plate melts in to magma. When there is enough magma the volcano erupts. Also some times magma bursts out of weak spots in my crust. The magma is called lava when it comes out of the volcano.

Tsunamis: This is my sad mood. It is a very large ocean wave caused by an underwater earthquake or volcanic eruption.. A Tsunami is unnoticeable in deep waters. But as it comes closer to land the tsunami slows down and gets higher. They are like wave trains coming and hitting the coastal lines. My negative moods have a special way to change the geography on my crust. My negative moods help keep the balance.

Photo Album

ஐப்பாளிய உடையில் ப்ரிசில்லா (5)

ராக் ஸ்டாடாக அக்ஷயா (4)

அழகாக பேஸ் கொடுத்துக் கொண்டு சிநேகா(2)

இந்தியாவின் இரும்பு மனிதர் பட்டேலாக சஞ்சித் (6)

1

“அம்மா பாப்பாவை ஒன்று
போட்டுப் பழகச் சொன்னாங்க”

கட்டி ஸ்வேதா

2

“இரண்டு சாக்லேட்
ஒவ்வொருத்தருக்கும் கொடுத்தாங்க”

சற்று நேரம் கழித்து

3

“பாப்பா எப்படி மூன்று சாக்லேட்
சாப்பிட்டான்? ஆ. என்னோடது
ஒண்ணைக் காணோம்”

4

“அம்மாகிட்ட சொல்லி நான்கு
அடி வாங்கித்தரப் போறேன்”

5

“அம்மா இன்னும் ஐந்து
நிமிடத்தில் வருவாங்க”

“ஆறு மணிக்கு பாப்பாவுக்கு டி.லி.யில்
கார்ட்டின் கிடையாதுன்னு
சொன்னாங்க. ஜாலி. நான் மட்டும்
தனியா டி.லி. பார்ப்பேன்”

எண்ணம் : நிலா
நடிப்பு : ஜெபு & ஜெமீ
இயக்கம் மற்றும் ஒளிப்பதிவு : மேரி சிந்தியா

7

“எட்டு கிளிப் வேற மாதடி
வைச்சிருக்கா”

9

“அம்மா வந்தாங்க, சேட்டை
பண்ணின பாப்பாவை பத்து
தோப்புக்கரணம் போடச்
சொன்னாங்க”

6

“இங்க பாருங்க இவளை!
அதுக்குள்ள ஏழு சட்டை எடுத்துப்
போட்டுகிட்டா”

8

“அம்மா. அப்போலோட புகஸ்
எல்லாம் விசிறியடிக்கிறா. ஒன்பது
புத்தகம் கீழே போட்டுட்டா”

10

Rufina, The communication Expert

"நான் பேசினது முதல்முதலா எங்க வீட்டு ஜிம்மிக்குத்தான் புரிஞ்சது"

"எங்க தாத்தாவுக்கு என் பேச்சுன்னா ரொம்பப் பிடிக்கும்"

"என் செல்ல கண்ணுகுட்டி பப்லா நான் நீக்க சொன்னா நீக்கும். உக்காரச் சொன்னா உக்காரும்"

"வாத்துகூட என் குரல் கேட்டா சமத்தா march பண்ணும்"

Model : Rufina Photography: Amali Peter Comments: Nila

என் பிறந்த நாள்!

சர்வேஸ்வரன்
(வயது 8)

இன்று எனக்கு பிறந்த நாள்
இறைவன் என்னை படைத்த நாள்

அன்பு காட்டி வாழவும்
அறிவை வளர்த்துக் கொள்ளவும்
என்றும் நன்மை செய்யவும்
எண்ணி பார்க்கும் நல்ல நாள்

உண்மை பேசி உயரவும்
உயர்தோர் வழியில் செல்லவும்
தன்னம்பிக்கை கொள்ளவும்
சாமி அருளை வேண்டும் நாள்

Tuttle's Adventure

Tuttle the turtle was very happy to play near Rippling Brook. Her mother warned her to play close to their home. She always wanted to be an explorer. For a while she was happy to play near the house with her best friend, Tia the tortoise. As she grew older she became a rebel.

One day, "Tuttle where have you been?" said her mother.
"We crossed the brook".

"Tuttle, you know that is forbidden in this household after your father was swept away by the current while crossing the brook. He was never seen again. Go to your room now! I am not going to serve supper to such an insolent turtle"

Tuttle plodded down the hall in her room. Suddenly she had an idea. She would run away!

She wrote a note to her mother stating "I HAVE RUN AWAY". Then she sneaked out of the window and ran into the night. Tuttle had travelled a long distance before she was very tired. She found an abandoned rabbit burrow to spend the night in and fell fast asleep. When turtle woke up, she found her self in a cage. "Oh, no! I have been captured for the zoo!" she moaned. 'I should have listened to my mother.'

For the next few days all Tuttle did was eat, sleep, and complain. She was very sad. Then some thing very extraordinary happened. Tia was also brought to the zoo. Tia explained that the zoo workers had captured her while she was playing by the creek.

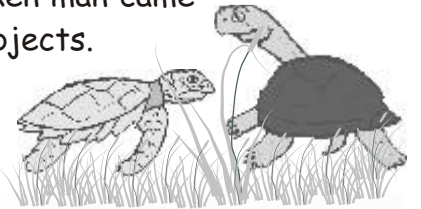
Tia and Tuttle decided that they had to escape.

But how?

Sitting in the cage, Tuttle and Tia noticed two things that would help them escape. One was that most of the men were drunk. Two was that men threw manure and foreign objects out of the cages every night. That night, Tuttle and Tia devised their escape plan. First they would hide by the manure pile and try to look like mound of manure. Once they get out, run to Rippling brook.

The next night, Tuttle and Tia lay down and pretended to be foreign objects. Soon enough, a drunken man came to pick up the manure and foreign objects.

Mistaking the two young turtles for piles of waste, the man picked them up and put them in his bag. When he was done, he dumped the bag on to

some soft grass. After the men left, Tuttle and Tia ran as fast as they could. It took them the whole night to get back to Rippling brook. They reached Tuttle's house at dawn. Exhausted, they slept under Tuttle's porch.

When Tuttle's mother went to get the newspaper, she found Tuttle and Tia. She gave a whoop of joy. The noise woke Tuttle and Tia instantly.

"I am sorry, Mom" said Tuttle

"Tuttle I am so happy to see you! Tia, your parents were worried sick about you" said the mother.

She continued with a big smile, "Guess what Tuttle, your father has come back. He was swept down river miles away. It took long time for your father to swim against the current"

Mrs. Turtle hugged both of them very happily!

பாடம் 3

க்	க	கா	ச்	ச	சா
த்	த	தா			

சக்கரம்
பதக்கம்
சட்டம்
கட்டம்தாய்
தாத்தா
பழம் தா

மச்சம்
பக்கம்
தாத்தா படம்
தாய் மாமா
காய்
காரம்

எழுத்துக்களை படங்களோடு பொருத்துக:

க்

கரடி

க

சங்கு

ச்

தவளை

ச

பத்து

த்

சக்கரம்

த

தச்சன்

பாடல்கள்

-சுகந்தி

நான்
பெரியவனானதும்

பாடங்கள் நடத்துவேன்
பண்பை வளர்ப்பேன்
நான் ஒரு ஆசிரியனாவேன்!

விண்ணில் தேடுவேன்
மண்ணைத் தேடுவேன்
நான் ஒரு அறிஞனாவேன்!

வண்ணங்கள் அறிவேன்
சித்திரங்கள் வரைவேன்
நான் ஒரு ஓவியனாவேன்!

கற்பனை செய்வேன்
காலியம் படைப்பேன்
நான் ஒரு கவிஞனாவேன்!

சட்டத்தைக் காப்பேன்
நல்லழி காட்டுவேன்
நான் ஒரு காவலனாவேன்!

வரவு செலவு பாப்பேன்
வசதிகள் பெருக்குவேன்
நான் ஒரு கணக்கராவேன்!

நோய்களைத் தடுப்பேன்
குகாதாரம் காப்பேன்
நான் ஒரு மருத்துவனாவேன்!

அன்னை வழி நடப்பேன்
அன்பு காட்டுவேன்
நான் ஒரு நல்ல
மனிதனாவேன்!

பறக்குது
பறக்குது
பட்டம்

கடலைப் போன்ற வானத்தில்
நீந்தும் சின்ன மீன்களாம்!

சின்னச் சிட்டுக் குருவியாய்
மேலே மேலே உயருமாம்!

அம்மா பின்னல் போலவே
அழகாய் வாலும் இருக்குமாம்!

கண்ணுக்கெட்டா உயரத்தில்
காற்றைக் கிழித்துப் பறக்குமாம்!

வண்ண வண்ணக் கோலத்தில்
வானில் நடனம் ஆடுமாம்!

My First Interview

By Varsha (Age 6)

Varsha's enthusiastic interviews continue...

With Sneha (5 years)

A little shy at first but slowly starts to talk.

• **What are the games that you like?**

I like playing on my CD. It has Disney characters.

• **How do you pass time now? You have vacation.**

I do some addition and reading....

• **Who reads a book for you at night?**

My daddy.

• **What is your favorite TV show?**

I see Play House Disney. In that I like Stanley a lot.

• **Can you sing a Tamil Song?**

Immediately Sneha starts to sing "Yarru Yarrodhu Unnodha Purushan"

• **What is the latest movie that you saw?**

I saw Cindrella on DVD.

• **How do you help your mom?**

I help her to clean up the house and Also messing it up...

I also take care of my baby sister.

பணக்காரனும் பிச்சைக்காரனும்

- பாலா திரிபுரசந்தரி -

ஒரு ஊரில் ஒரு பணக்காரன் வாழ்ந்து வந்தான். அவன் ஒரு கருமி. அதே தெருவில் ஒரு பிச்சைக்காரன் தினமும் தெருப் பிச்சை கேட்டுச் செல்வான். என்றாவது ஒரு நாள் இந்த பணக்காரன் சோறு போடுவான் என்ற நினைப்பில் தினமும் அவன் வீட்டு முன்பு நின்று அந்த பணக்காரனைப் புகழ்ந்து பேசி பின் "ஐயா பிச்சை போடுங்க" என்று பிச்சை கேட்பான். ஆனால் அந்த கருமியோ ஒரு நாளும் சோறு போட மாட்டான்.

அந்த தெருக் கோவிலில் ஒரு நாள் கதாகாலட்சேபம் நடந்தது. கோவில் வாசல் வழி செல்லும்போது பிச்சைக்காரனுக்கு கதாகாலட்சேபத்தில் சுவாரசியம் ஏற்பட்டது. கதை சொன்ன பெரியவர் ஓளவையாரின் ஆத்திச் சூடியை விளக்கிக் கொண்டிருந்தார். அகர வரிசையில் ஆரம்பித்த அவர் ஏ எழுத்துக்கு வந்தபோது ஏற்பது இகழ்ச்சி என்பதனை விளக்கினார். ஒருவன் எந்த ஒரு நிலைமை வந்த போதும் பிறரிடம் இருந்து எந்த ஒரு பொருளையும் இரவலாக ஏற்றுக் கொள்வது இழிவானது என்பதை விரிவாகக் கூற அந்த விவரம் பிச்சைக்காரனை மிகவும் யோசிக்க வைத்தது. அவன் அன்றிலிருந்து பிச்சை எடுக்காமல் உழைத்து பிழைக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்தான்.

கோவிலுக்கு சென்ற பணக்காரன் கோவிலின் உள்ளே கதாகாலட்சேபத்தை உட்கார்ந்து கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். ஐ- எழுத்துக்கு "ஐயம் இட்டு உண்" என்று கூறி அதை விளக்க ஆரம்பித்தார். "ஐயம் என்றால் சந்தேகம். பிச்சை என்று இரண்டு அர்த்தங்கள் உண்டு. ஐயம் என்பதை இந்த இடத்தில் பிச்சை என்று எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். தினமும் யாராவது ஒருவருக்கு உணவு அளித்த பிறகு தான் நாம் உண்ண வேண்டும் என்று அவர் விளக்கினார். இந்த விளக்கம் இந்த பணக்காரனின் மனதில் நன்றாக பதிந்தது. அவன் ஒரு முடிவோடு வீட்டுக்குக் கிளம்பினான்.

மறுதினம் பணக்காரன் முதலில் பிச்சை போட்டுவிட்டு பின் தான் உண்ண வேண்டும் என்று பிச்சைக்காரனின் குரலுக்காக காத்திருந்தான். ஆனால் வெகு நேரம் ஆகியும் பிச்சைக்காரன் வரவில்லை. எனவே பணக்காரன் வீட்டிற்கு வெளியே வந்து எட்டிப் பார்க்கிறதொருவாரம் பிச்சைக்காரன் செருப்புத் தைத்துக் கொண்டிருந்தான். பணக்காரன் அவனிடம் சென்று. "நீ ஏன் பிச்சை எடுக்கவில்லை? உனக்கு பிச்சை போட்டு விட்டு சாப்பிட நான் காத்திருக்கிறேன்" என்று சொல்ல, அதற்குப் பிச்சைக்காரன் "நான் இன்றிலிருந்து பிச்சை எடுப்பதை விட்டு விட்டேன்" என்று பதில் கூறினான்.

"நான் கதாகலட்சேபத்தில் கேட்ட நல்ல விஷயங்களின்படி நடக்க வேண்டும் அதனால் நீ வந்து என்னிடம் பிச்சை வாங்கிக் கொள்" என்று பிச்சைக்காரனை பணக்காரன் வற்புறுத்தினான். அதற்கு பிச்சைக்காரன், "நானும் கதாகலட்சேபத்தில் கேட்ட படியே நடக்க முயற்சிக்கிறேன். அதனால் நான் உன்னிடம் பிச்சை கேட்கப் போவதில்லை" என்று கூறினான். இருவருக்கும் வளக்குவாதம் வலுத்தது.

இவர்கள் இருவரின் பேச்சை கேட்டுக் கொண்டிருந்த வழிப்போக்கன் ஒருவன் அவர்களுடைய குழப்பத்தைத் தீர்ப்பதாகக் கூறினான். அவர்கள் இருவரும் அவன் முகத்தை ஆவலாகப் பார்க்க, "நீங்கள் கேட்ட கதாகலட்சேபத்தில் கேட்ட ஆத்திச்சூடியை சொன்னவர் யார் தெரியுமா?" என்று கேட்டான்.

இருவரும் "ஓளவையார் என்னும் அரிய முதாட்டி" என்று ஒன்றாக பதில் கூறினர். வழிப் போக்கன் உடனே, "தையல் சொல் கேளேல் என்று இன்னொரு பழமொழி கேள்விப்படவில்லையா?" அதாவது பெண் கூறும் விஷயத்தைக் கேட்காதே என்பதுதான் அதன் பொருள். ஓளவையாரும் ஒரு பெண்தானே. அவர் கூறியதைக் கேட்டு ஏன் நடக்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டான்.

அதற்குப் பிறகு என்ன நடந்தது தெரியுமா? அந்த தெருவில் பணக்கார கருமி ஒருவன் யாருக்கும் உதவி செய்யாமல் இருக்க, பிச்சைக்காரன் அவன் வீட்டு வாசலில் தினமும் பிச்சைக்காகக் காத்திருந்தான். ☆

